

Europeiska unionens officiella tidning

C 54

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextioandra årgången

11 februari 2019

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2019/C 54/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i>	1
--------------	--	---

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2019/C 54/02	Mål C-632/17: Domstolens beslut (sjunde avdelningen avdelningen) av den 28 november 2018 (begäran om förhandsavgörande från Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich – Polen) – Powszechna Kasa Oszczędności (PKO) Bank Polski S.A. mot Jacek Michalski ("Begäran om förhandsavgörande — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Konsumentskydd — Direktiv 93/13/EEG — Oskäligen avtalsvillkor i konsumentavtal — Direktiv 2008/48/EG — Förfarande för utfärdande av betalningsföreläggande på grund av ett utdrag av en banks bokföring — Omöjligt för en domstol att utan att konsumenten väcker talan pröva huruvida det eventuellt finns oskäligen avtalsvillkor)	2
2019/C 54/03	Mål C-48/18 P: Domstolens beslut (sjätte avdelningen) av den 13 november 2018 – Toontrack Music AB mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) (Överklagande — Artikel 181 i domstolens rättegångsregler — EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket EZMIX — Avslag på ansökan — Förordning (EG) nr 207/2009 — Artikel 7.1 b och c — Artiklarna 65, 75 och 76 — Beskrivande karaktär — Omsättningskretsens uppfattning — Rätten att yttra sig — Principen om prövning på eget initiativ — Motiveringsskyldighet — Missuppfattning — Bevisning som återopats för första gången vid tribunalen)	3

SV

2019/C 54/04	Mål C-303/18 P: Domstolens beslut (fjärde avdelningen) av den 28 november 2018 – Jean-Marie Le Pen mot Europaparlamentet (Överklagande — Upptagande till prövning — Europaparlamentet — Bestämmelser för kostnadsersättningar och andra ersättningar till Europaparlamentets ledamöter — Ersättning för kostnader för assistentstöd till parlamentsledamöter — Återkrav av felaktigt utbetalda belopp)	3
2019/C 54/05	Mål C-630/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landesgericht Linz (Österrike) den 8 oktober 2018 – HK, IJ mot Deutsche Lufthansa AG	4
2019/C 54/06	Mål C-698/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunalul Specializat Mureș (Rumänien) den 7 november 2018 – SC Raiffeisen Bank SA mot JB	4
2019/C 54/07	Mål C-699/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunalul Specializat Mureș (Rumänien) den 7 november 2018 – BRD Groupe Société Générale SA mot KC	5
2019/C 54/08	Mål C-707/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunalul Timiș (Rumänien) den 13 november 2018 – Amărăști Land Investment SRL mot Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timiș	5
2019/C 54/09	Mål C-718/18: Talan väckt den 16 november 2018 – Europeiska kommissionen mot Förbundsrepubliken Tyskland	6
2019/C 54/10	Mål C-720/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberlandesgericht Düsseldorf (Tyskland) den 16 november 2018 – Ferrari S.p.A. mot DU	7
2019/C 54/11	Mål C-721/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberlandesgericht Düsseldorf (Tyskland) den 16 november 2018 – Ferrari S.p.A. mot DU	8
2019/C 54/12	Mål C-743/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Rēzeknes tiesa (Lettland) den 28 november 2018 – Elme Messer Metalurgs mot Latvijas Investīciju un attīstības aģentūra	9
2019/C 54/13	Mål C-746/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Riigikohus (Estland) den 29 november 2018 – H. K.mot Prokuratuur	10
2019/C 54/14	Mål C-752/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bayerischen Verwaltungsgerichtshof (Tyskland) den 3 december 2018 – Deutsche Umwelthilfe e.V. mot Freistaat Bayern	11
2019/C 54/15	Mål C-756/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av tribunal d'instance d'Aulnay-Sous-Bois (Frankrike) den 3 december 2018 – LC, MD mot easyJet Airline Co. Ltd	12
2019/C 54/16	Mål C-762/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Rayonen sad Haskovo (Bulgarien) den 4 december 2018 – QH mot Varhoven kasatsionen sad i Republiken Bulgarien	12
2019/C 54/17	Mål C-769/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour de cassation (Frankrike) den 7 december 2018 – Caisse d'assurance retraite et de la santé au travail d'Alsace-Moselle mot SJ, Ministre chargé de la Sécurité sociale	13
2019/C 54/18	Mål C-778/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Frankrike) den 11 december 2018 – Association française des usagers de banques mot Ministre de l'Économie et des Finances	14
2019/C 54/19	Mål C-782/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal d'instance Épinal (Frankrike) den 13 december 2018 – Cofidis mot YP	15
2019/C 54/20	Mål C-784/18 P: Överklagande ingett den 12 december 2018 av Mellifera eV av den dom som tribunalen (femte) meddelade den 27 september 2018 i mål T-12/17, Mellifera e. V. mot Europeiska kommissionen	15
2019/C 54/21	Mål C-586/17: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 15 november 2018 (begäran om förhandsavgörande från Raad van State – Nederländerna) – Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie mot D, I/ Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie	16

2019/C 54/22	Mål C-593/17: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 16 oktober 2018 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Hamburg – Tyskland) – Kreyenhop & Kluge GmbH & Co. KG mot Hauptzollamt Hannover	16
2019/C 54/23	Mål C-678/17: Beslut meddelat av ordföranden på domstolen den 8 november 2018 – Europeiska kommissionen mot Irland	17
2019/C 54/24	Mål C-730/17: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 7 november 2018 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal de première instance francophone de Bruxelles – Belgien) – Edward Reich, Debora Lieber, Ella Reich, Ezra Bernard Reich, Zoe Reich mot Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV	17
2019/C 54/25	Mål C-135/18: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 26 oktober 2018 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof – Tyskland) – Logistik XXL GmbH mot CMR Transport & Logistik, i närvaro av: Rudolph Spedition und Logistik GmbH	17
2019/C 54/26	Mål C-191/18: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 26 oktober 2018 (begäran om förhandsavgörande från Supreme Court – Irland) – KN mot Minister for Justice and Equality	17
2019/C 54/27	Mål C-227/18: Beslut meddelat av domstolens ordförande (sjunde avdelningen) den 8 november 2018 (begäran om förhandsavgörande från Budai Központi Kerületi Bíróság – Ungern) – VE mot WD	18
2019/C 54/28	Mål C-232/18: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 22 november 2018 (begäran om förhandsavgörande från Audiencia Provincial de Almería – Spanien) – Banco Popular Español SA mot María Ángeles Díaz Soria, Miguel Ángel Góngora Gómez, José Antonio Sánchez González, Dolores María del Águila Andújar	18
2019/C 54/29	Mål C-279/18: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 15 november 2018 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona – Spanien) – Magdalena Molina Rodríguez mot Servicio Público de Empleo Estatal (SEPE)	18
2019/C 54/30	Mål C-289/18: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 26 oktober 2018 (begäran om förhandsavgörande från Handelsgericht Wien – Österrike) – KAMU Passenger & IT Services GmbH mot Türk Hava Yollari A.O. – T.H.Y. Turkish Airlines	18
2019/C 54/31	Mål C-466/18: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 7 november 2018 (begäran om förhandsavgörande från Landesgericht Linz – Österrike) – DS mot Porsche Inter Auto GmbH & Co KG	19
2019/C 54/32	Mål C-526/18: Beslut av ordföranden på domstolens sjätte avdelning av den 23 oktober 2018 (begäran om förhandsavgörande från Förvaltningsrätten i Göteborg – Sverige) – AA mot Migrationsverket	19
2019/C 54/33	Mål C-557/18: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 8 november 2018 (begäran om förhandsavgörande från Landgericht Hamburg – Tyskland) – Eurowings GmbH mot JJ, KI	19
Tribunalen		
2019/C 54/34	Mål T-350/18: Tribunalens beslut av den 28 november 2018 – Euronet Consulting mot kommissionen (Offentlig upphandling av tjänster — Anbudsförfarande — Beslut att inte anta en anbudsgivares anbud — Delvis ogiltigförklaring av den angripna rättsakten — Ändringsbeslut — Talan har förlorat sitt föremål — Anledning saknas att döma i saken)	20
2019/C 54/35	Mål T-671/18 R: Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 28 november 2018 – ZU mot kommissionen (Interimistiskt förfarande — Personalmål — Ansökan om uppskov med verkställigheten — Omständighet som medför krav på skyndsamt föreligger inte)	20
2019/C 54/36	Mål T-703/18: Talan väckt den 27 november 2018 – Polen mot kommissionen	21
2019/C 54/37	Mål T-707/18: Talan väckt den 29 november 2018 – Tilly-Sabco mot rådet och kommissionen	22
2019/C 54/38	Mål T-714/18: Talan väckt den 4 december 2018 – Adraces mot kommissionen	25

2019/C 54/39	Mål T-717/18: Överklagande ingett den 5 december 2018 – B.D. mot EUIPO – Philicon 97 (PHILIBON)	26
2019/C 54/40	Mål T-718/18: Överklagande ingett den 5 december 2018 – Boyer mot EUIPO – Philicon 97 (PHILIBON DEPUIS 1957 www.philibon.com)	27
2019/C 54/41	Mål T-721/18: Talan väckt den 7 december 2018 – Apostolopoulou och Apostolopoulou-Chrysanthaki mot kommissionen	27
2019/C 54/42	Mål T-722/18: Överklagande ingett den 7 december 2018 – Repsol mot EUIPO – Basic (BASIC) . . .	28
2019/C 54/43	Mål T-724/18: Överklagande ingett den 7 december 2018 – Aurea Biolabs mot EUIPO – Avizel (AUREA BIOLABS)	29
2019/C 54/44	Mål T-728/18: Överklagande ingett den 6 december 2018 – Brand IP Licensing mot EUIPO – Facebook (lovebook)	30
2019/C 54/45	Mål T-730/18: Talan väckt den 12 december 2018 – DQ m.fl. mot parlamentet	31
2019/C 54/46	Mål T-732/18: Överklagande ingett den 14 december 2018 – Dalasa mot EUIPO – Charité – Universitätsmedizin Berlin (charantea)	31
2019/C 54/47	Mål T-733/18: Överklagande ingett den 14 december 2018 – Dalasa mot EUIPO – Charité – Universitätsmedizin Berlin (charantea)	32
2019/C 54/48	Mål T-737/18: Överklagande ingett den 17 december 2018 – Siberia Oriental mot CPVO (Siberia) .	33
2019/C 54/49	Mål T-139/17: Tribunalens beslut av den 7 december 2018 – Kibelisa mot rådet	34
2019/C 54/50	Mål T-140/17: Tribunalens beslut av den 7 december 2018 – Kampete mot rådet	34
2019/C 54/51	Mål T-141/17: Tribunalens beslut av den 7 december 2018 – Amisi Kumba mot rådet	34
2019/C 54/52	Mål T-142/17: Tribunalens beslut av den 7 december 2018 – Kaimbi mot rådet	35
2019/C 54/53	Mål T-143/17: Tribunalens beslut av den 7 december 2018 – Ilunga Luyoyo mot rådet	35
2019/C 54/54	Mål T-144/17: Tribunalens beslut av den 7 december 2018 – Numbi mot rådet	35
2019/C 54/55	Mål T-145/17: Tribunalens beslut av den 7 december 2018 – Kanyama mot rådet	35

IV

*(Upplysningar)*UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*
(2019/C 54/01)**Senaste offentliggörandet**

EUT C 44, 4.2.2019

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 35, 28.1.2019

EUT C 25, 21.1.2019

EUT C 16, 14.1.2019

EUT C 4, 7.1.2019

EUT C 455, 17.12.2018

EUT C 445, 10.12.2018

Dessa texter är tillgängliga på
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens beslut (sjunde avdelningen avdelningen) av den 28 november 2018 (begäran om förhandsavgörande från Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich – Polen) – Powszechna Kasa Oszczędności (PKO) Bank Polski S.A. mot Jacek Michalski

(Mål C-632/17) ⁽¹⁾

(”Begäran om förhandsavgörande — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Konsumentskydd — Direktiv 93/13/EEG — Oskäligen avtalsvillkor i konsumentavtal — Direktiv 2008/48/EG — Förfarande för utfärdande av betalningsföreläggande på grund av ett utdrag av en banks bokföring — Omöjligt för en domstol att utan att konsumenten väcker talan pröva huruvida det eventuellt finns oskäligen avtalsvillkor)

(2019/C 54/02)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Powszechna Kasa Oszczędności (PKO) Bank Polski S.A.

Motpart: Jacek Michalski

Avgörande

Artikel 7.1 i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentavtal och artikel 10 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG ska tolkas så, att de utgör hinder för en nationell lagstiftning, såsom den som är i fråga i det nationella målet, enligt vilken det är möjligt att utfärda ett betalningsföreläggande på grundval av ett utdrag ur en banks bokföring, som bevis för en fordran som härrör från ett konsumentkreditavtal, när den domstol som prövar en ansökan om betalningsföreläggande saknar befogenhet att pröva förekomsten av eventuellt oskäligen villkor i detta avtal och att försäkra sig om att avtalet innehåller den information som avses i artikel 10, eftersom reglerna för att utöva rätten att bestrida ett sådant betalningsföreläggande inte garanterar att konsumenternas rättigheter enligt detta direktiv iakttas.

⁽¹⁾ EUT C 104, 19.3.2018.

Domstolens beslut (sjätte avdelningen) av den 13 november 2018 – Toontrack Music AB mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

(Mål C-48/18 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Artikel 181 i domstolens rättegångsregler — EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket EZMIX — Avslag på ansökan — Förordning (EG) nr 207/2009 — Artikel 7.1 b och c — Artiklarna 65, 75 och 76 — Beskrivande karaktär — Omsättningskretsens uppfattning — Rätten att yttra sig — Principen om prövning på eget initiativ — Motiveringsskyldighet — Missuppfattning — Bevisning som åberopats för första gången vid tribunalen)

(2019/C 54/03)

Rättegångsspråk: svenska

Parter

Klagande: Toontrack Music AB (ombud: L.-E. Ström, advokat)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) (ombud: A. Folliard-Monguiral)

Avgörande

- 1) Överklagandet ogillas, eftersom det är uppenbart att det i vissa delar ska avvisas och i övriga delar är ogrundat.
- 2) Toontrack Music AB ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 152, 30.04.2018

Domstolens beslut (fjärde avdelningen) av den 28 november 2018 – Jean-Marie Le Pen mot Europaparlamentet

(Mål C-303/18 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Upptagande till prövning — Europaparlamentet — Bestämmelser för kostnadsersättningar och andra ersättningar till Europaparlamentets ledamöter — Ersättning för kostnader för assistentstöd till parlamentsledamöter — Återkrav av felaktigt utbetalda belopp)

(2019/C 54/04)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Jean-Marie Le Pen (ombud: F. Wagner, avocat)

Övrig part i målet: Europaparlamentet (ombud: S. Seyr och C. Burgos)

Avgörande

- 1) Överklagandet ogillas då det till en del uppenbart inte kan tas upp till prövning och i övrigt är uppenbart ogrundat.
- 2) Jean-Marie Le Pen ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 240, 9.7.2018.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Landesgericht Linz (Österrike) den 8 oktober 2018 –
HK, IJ mot Deutsche Lufthansa AG**

(Mål C-630/18)

(2019/C 54/05)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landesgericht Linz

Parter i det nationella målet

Klagande: HK, IJ

Motpart: Deutsche Lufthansa AG

Genom domstolens beslut av den 15 november 2018 avskrevs målet.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunalul Specializat Mureș (Rumänien) den
7 november 2018 – SC Raiffeisen Bank SA mot JB**

(Mål C-698/18)

(2019/C 54/06)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Tribunalul Specializat Mureș

Part(er) i det nationella målet

Klagande: SC Raiffeisen Bank SA

Motpart: JB

Tolkningsfrågor

- 1) Tillåter rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal⁽¹⁾, i synnerhet tolfte, tjugoförsta och tjugotredje skälet samt av artikel 2 b, artikel 6.1, artikel 7.2 och artikel 8 – med tillämpning av principen om processuell autonomi och följaktligen likhets- och effektivitetsprincipen – ett system med rättsmedel bestående i dels en form av allmän talan som inte omfattas av preskriptionsregler, vilken syftar till att fastställa att vissa avtalsvillkor i ett konsumentavtal är oskäliga, dels en form av talan i tvistemål som väcks av en person och som omfattas av preskriptionsregler, vars syfte är att uppfylla direktivets målsättning att undanröja verkningarna av alla skyldigheter som följer av och som fullgjorts enligt ett avtalsvillkor som fastställts vara oskäligt i förhållande till konsumenten?
- 2) Om fråga 1 besvaras jakande önskas svar på om ovanstående bestämmelser utgör hinder för en tolkning som följer av tillämpningen av principen om rättssäkerhet i civilrättsliga rättsförhållanden enligt vilken den tidpunkt då konsumenten bör eller borde ha känt till att ett avtalsvillkor var oskäligt är tidpunkten då det kreditavtal i vilket han var att anse som konsument upphörde att gälla?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal (EGT 1993, L 95, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12 s. 169).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunalul Specializat Mureș (Rumänien) den 7 november 2018 – BRD Groupe Société Générale SA mot KC

(Mål C-699/18)

(2019/C 54/07)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Tribunalul Specializat Mureș

Parter i det nationella målet

Klagande: BRD Groupe Société Générale SA

Motpart: KC

Tolkningsfrågor

- 1) Tillåter rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal⁽¹⁾, i synnerhet tolfte, tjugoförsta och tjugotredje skälet samt av artikel 2 b, artikel 6.1, artikel 7.2 och artikel 8 – med tillämpning av principen om processuell autonomi och följaktligen likhets- och effektivitetsprincipen – ett system med rättsmedel bestående i dels en form av allmän talan som inte omfattas av preskriptionsregler, vilken syftar till att fastställa att vissa avtalsvillkor i ett konsumentavtal är oskäliga, dels en form av talan i tvistemål som väcks av en person och som omfattas av preskriptionsregler, vars syfte är att uppfylla direktivets målsättning att undanröja verkningarna av alla skyldigheter som följer av och som fullgjorts enligt ett avtalsvillkor som fastställts vara oskäligt i förhållande till konsumenten?
- 2) Om fråga 1 besvaras jakande önskas svar på om ovanstående bestämmelser utgör hinder för en tolkning som följer av tillämpningen av principen om rättssäkerhet i civilrättsliga rättsförhållanden enligt vilken den tidpunkt då konsumenten bör eller borde ha känt till att ett avtalsvillkor var oskäligt är tidpunkten då det kreditavtal i vilket han var att anse som konsument upphörde att gälla?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal (EGT L 95, 1993, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunalul Timiș (Rumänien) den 13 november 2018 – Amărăști Land Investment SRL mot Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timiș

(Mål C-707/18)

(2019/C 54/08)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Tribunalul Timiș

Parter i det nationella målet

Klagande: Amărăști Land Investment SRL

Motparter: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timiș

Tolkningsfrågor

- 1) Ska direktiv 2006/112⁽¹⁾ och särskilt artiklarna 24, 28, 167 och 168 a i det direktivet tolkas på så sätt att en köpare som är en beskattningsbar person – med avseende på en försäljning av fast egendom som inte skrivits in i det nationella inskrivningsregistret (fastighetsboken) och inte var registrerad i fastighetsregistret vid överlåtelsen, varvid nämnda köpare enligt avtal är skyldig att vidta och bära kostnaderna för de åtgärder som krävs för att den fasta egendomen ska skrivas in för första gången i inskrivningsregistret – tillhandahåller säljaren en tjänst eller förvärvar tjänster som har ett samband med den egna investeringen i fast egendom för vilket förvärv vederbörande ska anses ha rätt till avdrag för mervärdesskatt?
- 2) Kan direktiv 2006/112 och särskilt artiklarna 167 och 168 a i det direktivet tolkas på så sätt att de kostnader som bärs av köparen som är en beskattningsbar person, i samband med inskrivningen för första gången i inskrivningsregistret av den fasta egendom med avseende på vilken köparen har ett anspråk på framtida äganderättsövergång och vilken egendom har överlåtits från säljare som inte har låtit skriva in sin äganderätt till den egendomen i inskrivningsregistret, kan anses utgöra verksamhet som föregår investeringen och som ger den beskattningsbara personen rätt till avdrag för mervärdesskatt?
- 3) Ska direktiv 2006/112 och särskilt artiklarna 24, 28, 167 och 168 a i det direktivet tolkas på så sätt att de kostnader som bärs av köparen som är en beskattningsbar person, i samband med inskrivningen för första gången i inskrivningsregistret av den fasta egendom som överlåtits till denne och med avseende på vilken köparen enligt avtal har ett anspråk på framtida äganderättsövergång från säljare som inte har låtit skriva in sin äganderätt till den egendomen i inskrivningsregistret, ska anses utgöra ett tillhandahållande av tjänster till säljarna, i ett sammanhang där säljaren och köparen har kommit överens om att priset för den fasta egendomen inte omfattar värdet av tjänsterna rörande registreringen i fastighetsregistret?
- 4) Ska direktiv 2006/112 förstås så att de administrativa kostnader som rör fast egendom som har överlåtits och med avseende på vilken köparen har ett anspråk på framtida äganderättsövergång från säljaren, som inkluderar men inte endast avser kostnaderna för inskrivningen för första gången i inskrivningsregistret, med nödvändighet ska bäras av säljaren, eller kan dessa kostnader, på grundval av ett avtal mellan parterna, bäras av köparen eller vilken som helst av parterna i transaktionen, med den följd att det rättssubjektet ges rätt till avdrag för mervärdesskatt?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1).

Talan väckt den 16 november 2018 – Europeiska kommissionen mot Förbundsrepubliken Tyskland**(Mål C-718/18)**

(2019/C 54/09)

Rättegångsspråk: tyska

Parter*Sökande:* Europeiska kommissionen (ombud: M. Noll-Ehlers, O. Beynet)*Svarande:* Förbundsrepubliken Tyskland**Sökandens yrkanden**

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG⁽¹⁾ och enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/73/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och om upphävande av direktiv 2003/55/EG⁽²⁾ genom att inte korrekt införliva följande bestämmelser med nationell rätt:

— artikel 2 led 21 i direktiv 2009/72/EG och artikel 2 led 20 i direktiv 2009/73/EG,

- artikel 19.3, jämförd med artikel 19.8, i direktiven 2009/72/EG och 2009/73/EG,
- artikel 19.5 i direktiven 2009/72/EG och 2009/73/EG,
- artikel 37.1 a och artikel 37. 6 a och b i direktiv 2009/72/EG och artikel 41.1 a och artikel 41. 6 a och b i direktiv 2009/73/EG, och
- förplikta Förbundsrepubliken Tyskland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Talan avser ett felaktigt införlivande i tysk rätt av direktiven 2009/72 och 2009/73 avseende den inre marknaden för el respektive för naturgas genom Energiewirtschaftsgesetz (lagen om energiförsörjning, EnWG). Kommissionen anser att införlivandet genom EnWG var otillräckligt på fyra punkter. För det första har definitionen av vertikalt integrerat företag, vilken bestämmer vilka företag som omfattas av åtskillnadsreglerna i direktiven, införlivats med tysk rätt på ett begränsat sätt. För det andra har bestämmelserna om övergångsperioder om funktionsändringen inom ett vertikalt integrerat företag inte införlivats fullt ut. För det tredje har de bestämmelser som förbjuder att inneha vissa intressen i eller erhålla vissa ekonomiska fördelar från ett vertikalt integrerat företag införlivats på ett begränsat sätt. Slutligen åsidosätter behörighetsfördelningen i EnWG den exklusiva behörighet som tilldelas den nationella tillsynsmyndigheten, sådan behörigheten anges i dessa direktiv.

Kommissionen anser att denna underlåtenhet utgör åsidosättanden enligt artikel 2 led 21 i direktiv 2009/72/EG och artikel 2 led 20 i direktiv 2009/73/EG, artikel 19.3 och 19.8 i direktiven 2009/72/EG och 2009/73/EG, artikel 19.5 i direktiven 2009/72/EG och 2009/73/EG, samt artikel 37.1 a och 37.6 a och b i direktiv 2009/72/CE och artikel 41.1 a och 41.6 a och b i direktiv 2009/73/EG.

⁽¹⁾ EUT L 211, 2009, s. 55.

⁽²⁾ EUT L 211, 2009, s. 94.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberlandesgericht Düsseldorf (Tyskland) den 16 november 2018 – Ferrari S.p.A. mot DU

(Mål C-720/18)

(2019/C 54/10)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgericht Düsseldorf

Parter i det nationella målet

Klagande: Ferrari S.p.A.

Motpart: DU

Tolkningsfrågor

- 1) Ska bedömningen av frågan huruvida innehavaren av ett varumärke, beroende på hur och i vilken omfattning varumärket använts, har gjort verkligt bruk av varumärket, i den mening som avses i artikel 12.1 i direktiv 2008/95/EG ⁽¹⁾, när det är fråga om ett varumärke som registrerats för en bred varukategori – här landfordon, särskilt automobiler och delar därav – men som emellertid faktiskt endast används för ett särskilt marknadssegment – här: lyxsportbilar i högkostnadssegmentet och delar därav – ske med beaktande av marknaden för hela den registrerade varukategorin, eller är det möjligt att endast beakta det särskilda marknadssegmentet? Ska varumärket upprätthållas inom ramen för ett förfarande om avregistrering på grund av upphävande med avseende på detta marknadssegment, om användningen är tillräcklig för det särskilda marknadssegmentet?

- 2) Utgör försäljning av begagnade varor, som redan har släppts ut på marknaden inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet av varumärkets innehavare, ett sådant bruk av varumärket av innehavaren som avses i artikel 12.1 i direktiv 2008/95/EG?
- 3) Om ett varumärke, som inte endast registrerats för en vara utan dessutom för delar av denna vara, används, utgör det då ett rättsbevarande bruk även avseende själva varan, om denna inte längre säljs, men däremot tillbehörs- och reservdelar, som kännetecknas av varumärket som är avsedda för de tidigare sålda varorna som kännetecknades av varumärket, säljs?
- 4) Är det vid bedömningen av om verkligt bruk föreligger även relevant huruvida varumärkets innehavare visserligen inte använder varumärket vid tillhandahållandet, men faktiskt tillhandahåller vissa tjänster för de redan sålda varorna?
- 5) Ska användning av varumärket i Schweiz beaktas vid prövningen av om bruk av varumärket i medlemsstaten i fråga (här Tyskland) skett, i den mening som avses i artikel 12.1 i direktiv 2008/95/EG, i enlighet med artikel 5 i konventionen av den 13 april 1892 mellan Schweiz och Tyskland om ömsesidigt skydd för patent, mönster, modeller och varumärken?
- 6) Är det förenligt med direktiv 2008/95/EG att innehavaren av varumärket som ansökan om upphävande avser visserligen omfattas av en omfattande skyldighet att visa att varumärket använts, men att den som ansökt om upphävande bär risken för att denna omständighet inte låter sig utredas?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/95/EG av den 22 oktober 2008 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (EUT L 299, 2008, s. 25).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberlandesgericht Düsseldorf (Tyskland) den
16 november 2018 – Ferrari S.p.A. mot DU**

(Mål C-721/18)

(2019/C 54/11)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgericht Düsseldorf

Parter i det nationella målet

Klagande: Ferrari S.p.A.

Motpart: DU

Tolkningsfrågor

- 1) Ska bedömningen av frågan huruvida innehavaren av ett varumärke, beroende på hur och i vilken omfattning varumärket använts, har gjort verkligt bruk av varumärket, i den mening som avses i artikel 12.1 i direktiv 2008/95/EG ⁽¹⁾, när det är fråga om ett varumärke som registrerats för en bred varukategori – här landfordon, särskilt autobilar och delar därav – men som emellertid faktiskt endast används för ett särskilt marknadssegment – här: lyxsportbilar i högkostnadssegmentet och delar därav – ske med beaktande av marknaden för hela den registrerade varukategorin, eller är det möjligt att endast beakta det särskilda marknadssegmentet? Ska varumärket upprätthållas inom ramen för ett förfarande om avregistrering på grund av upphävande med avseende på detta marknadssegment, om användningen är tillräcklig för det särskilda marknadssegmentet?
- 2) Utgör försäljning av begagnade varor, som redan har släppts ut på marknaden inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet av varumärkets innehavare, ett sådant bruk av varumärket av innehavaren som avses i artikel 12.1 i direktiv 2008/95/EG?

- 3) Om ett varumärke, som inte endast registrerats för en vara utan dessutom för delar av denna vara, används, utgör det då ett rättsbevarande bruk även avseende själva varan, om denna inte längre säljs, men däremot tillbehörs- och reservdelar, som kännetecknas av varumärket som är avsedda för de tidigare sålda varorna som kännetecknades av varumärket, säljs?
- 4) Är det vid bedömningen av om verkligt bruk föreligger även relevant huruvida varumärkets innehavare visserligen inte använder [**Orig. s. 3**] varumärket vid tillhandahållandet, men faktiskt tillhandahåller vissa tjänster för de redan sålda varorna?
- 5) Ska användning av varumärket i Schweiz beaktas vid prövningen av om bruk av varumärket i medlemsstaten i fråga (här Tyskland) skett, i den mening som avses i artikel 12.1 i direktiv 2008/95/EG, i enlighet med artikel 5 i konventionen av den 13 april 1892 mellan Schweiz och Tyskland om ömsesidigt skydd för patent, mönster, modeller och varumärken?
- 6) Är det förenligt med direktiv 2008/95/EG att innehavaren av varumärket som ansökan om upphävande avser visserligen omfattas av en omfattande skyldighet att visa att varumärket använts, men att den som ansökt om upphävande bär risken för att denna omständighet inte låter sig utredas?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/95/EG av den 22 oktober 2009 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (EUT L 299, 2008, s. 25).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Rēzeknes tiesa (Lettland) den 28 november 2018 –
Elme Messer Metalurgs mot Latvijas Investīciju un attīstības aģentūra**

(Mål C-743/18)

(2019/C 54/12)

Rättegångsspråk: lettiska

Hänskjutande domstol

Rēzeknes tiesa

Parter i det nationella målet

Kärande: SIA Elme Messer Metalurgs

Svarande: Latvijas Investīciju un attīstības aģentūra

Tolkningsfråga

Ska artikel 2 led 7 i rådets förordning nr 1083/2006 (¹) tolkas så, att en situation där stödmottagaren inte kan nå upp till den förväntade omsättningen under den relevanta perioden på grund av att den affärsverksamhet som bedrivits av stödmottagarens enda affärspartner har upphört under samma period eller på grund av att denna affärspartner har blivit insolvent under samma period ska anses motsvara en handling eller en underlåtenhet av en ekonomisk aktör (stödmottagaren) som har lett eller skulle ha kunnat leda till en negativ ekonomisk effekt för Europeiska unionens allmänna budget?

(¹) Rådets förordning (EG) nr 1083/2006 av den 11 juli 2006 om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden samt om upphävande av förordning (EG) nr 1260/1999 (EUT L 210, 2006, s. 25).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Riigikohus (Estland) den 29 november 2018 – H. K.mot Prokuratuur

(Mål C-746/18)

(2019/C 54/13)

Rättegångsspråk: estniska

Hänskjutande domstol

Riigikohus

Parter i det nationella målet

Klagande: H. K.

Andra parter: Staatsanwaltschaft

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 15.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG ⁽¹⁾ av den 12 juli 2002, jämförd med artiklarna 7, 8, 11 och 52.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, tolkas på så sätt att brottsutredande myndigheters tillgång, under ett straffrättsligt förfarande, till uppgifter som gör det möjligt att lokalisera utgående och ingående kommunikation, fastställa datum, klockslag och varaktighet, kommunikationstjänstens art, den använda terminalutrustningen och lokalisera platsen där en mobil terminalutrustning har använts, med avseende på en tilltalads telefon- eller mobiltelefonkommunikation, utgör ett så allvarligt ingrepp i de grundläggande rättigheter som föreskrivs i nämnda artiklar i stadgan att sådan tillgång i samband med förebyggande, utredning, upptäckt och lagföring av brott måste begränsas till kampen mot allvarlig brottslighet, oberoende av vilken tidsperiod som de lagrade uppgifterna som de statliga myndigheterna har tillgång till avser?
2. Ska artikel 15.1 i direktiv 2002/58/EG med utgångspunkt från proportionalitetsprincipen, såsom den kommer till uttryck EU-domstolens dom av den 2 oktober 2018 i målet C-207/16, punkterna 55–57, tolkas på så sätt att, om mängden av uppgifterna som anges i den första tolkningsfrågan till vilka de statliga myndigheterna får tillgång (både beroende på uppgifternas art och deras omfattning i tiden) inte är stor, så kan det ingrepp som tillgången utgör i de grundläggande rättigheterna i allmänhet motiveras av syftet att förebygga, utreda, upptäcka och lagföra brott och att brotten som ska bekämpas genom ingreppet måste vara allvarligare, ju större mängden uppgifter som de statliga myndigheterna har tillgång till?
3. Innebär kravet att behöriga statliga myndigheters tillgång till uppgifter ska vara underkastad förhandskontroll av en domstol eller en oberoende myndighet, vilket anges i punkt 2 i domslutet i EU-domstolens dom av den 21 december 2016 i de förenade målen C-203/15 och C-698/15, att artikel 15.1 i direktiv 2002/58/EG ska tolkas på så sätt att åklagarmyndigheten som leder förundersökningen – som enligt lag är skyldig att agera oberoende och endast är bunden av lagen och under förundersökningen ska utreda omständigheter både till fördel och till nackdel för den tilltalade, men senare under domstolsförandet företräder det allmänna – kan anses vara en oberoende myndighet?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktiv om integritet och elektronisk kommunikation) (EGT L 201, 2002, s. 37)

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Bayerischen Verwaltungsgerichtshof (Tyskland) den
3 december 2018 – Deutsche Umwelthilfe e.V. mot Freistaat Bayern**

(Mål C-752/18)

(2019/C 54/14)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Parter i det nationella målet

Klagande: Deutsche Umwelthilfe e.V.

Motpart: Freistaat Bayern

Tolkningsfrågor

Ska

1. den i artikel 4.3 andra stycket i fördraget om Europeiska unionen (FEU) förankrade principen enligt vilken medlemsstaterna ska vidta alla lämpliga åtgärder för att säkerställa att de skyldigheter fullgörs som följer av fördragen eller av akter som antagits av unionens institutioner,
2. principen om medlemsstaternas faktiska genomförande av unionsrätten, som bland annat stadgas i artikel 197.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (FEUF),
3. rätten till ett effektivt rättsmedel, som säkerställs genom artikel 47 första stycket i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
4. de fördragsslutande staternas skyldighet att bevilja ett effektivt rättsligt skydd i miljöfrågor, vilken följer av artikel 9.4 första meningen i konventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor (Århuskonventionen), och
5. medlemsstaternas skyldighet enligt artikel 19.1 andra stycket FEU att säkerställa ett effektivt domstolsskydd inom de områden som omfattas av unionsrätten,

tolkas på så sätt, att en tysk domstol har rätt att – och eventuellt till och med är skyldig att – besluta om frihetsberövande av en tjänsteman i en tysk delstat för att på så sätt genomdriva denna delstats skyldighet att uppdatera en luftkvalitetsplan, i den mening som avses i artikel 23 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/50/EG av den 21 maj 2008 om luftkvalitet och renare luft i Europa (EUT L 152, 2008, s. 1), med ett bestämt minsta innehåll, om denna delstat genom en lagakraftvunnen dom har dömts att göra en uppdatering med detta minsta innehåll, och

- flera hot om vite och utdömning av vite gentemot delstaten inte har gett resultat,
- hot om vite och utdömning av vite inte heller har haft någon nämnvärd effekt trots att det har hotats om eller fastställts högre belopp än tidigare, eftersom delstaten, som dömts genom en lagakraftvunnen dom, inte gör någon ekonomisk förlust när vitet betalas, utan det fastställda beloppet endast överförs från en bokföringspost till en annan i statens budget,
- delstaten som har dömts genom en lagakraftvunnen dom har förklarat både för domstolarna och offentligt att den inte kommer att fullgöra de skyldigheter som den har ålagts av domstol i samband med luftkvalitetsplanen – och detta inför parlamentet bland annat genom delstatens högste politiske representant,

- institutet frihetsberövande för verkställighet av domar [Zwangshaft] i princip förskrivs i den nationella lagstiftningen, men en nationell konstitutionell praxis utgör hinder för tillämpning av den relevanta bestämmelsen i en situation som den aktuella, och
- den nationella lagstiftningen, för en situation som den aktuella, inte föreskriver tvångsåtgärder som är mer verkningsfulla än hot om vite och utdömning av vite, men mindre ingripande än frihetsberövande, och sådana tvångsåtgärder inte heller är materiellt möjliga?

Begäran om förhandsavgörande framställd av tribunal d’instance d’Aulnay-Sous-Bois (Frankrike) den 3 december 2018 – LC, MD mot easyJet Airline Co. Ltd

(Mål C-756/18)

(2019/C 54/15)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal d’instance d’Aulnay-Sous-Bois

Part(er) i det nationella målet

Kärande: LC, MD

Svarande: easyJet Airline Co. Ltd

Tolkningsfrågor

Ska artikel 3.2 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 ⁽¹⁾ (nedan kallad förordning nr 261/2004) tolkas så, att passagera för att kunna omfattas av bestämmelserna i förordningen måste styrka att de har varit närvarande vid incheckningen?

Om föregående fråga besvaras jakande: Utgör artikel 3.2 a i förordning (EG) nr 261/2004 hinder för en motbevisbar presumtion som innebär att villkoret om passagerarens närvaro vid incheckningen ska anses uppfyllt när vederbörande har en platsreservation som har godkänts och registrerats av det utförande lufttrafikföretaget i den mening som avses i artikel 2 g?

⁽¹⁾ JO L 46, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Rayonen sad Haskovo (Bulgarien) den 4 december 2018 – QH mot Varhoven kasatsionen sad i Republiken Bulgarien

(Mål C-762/18)

(2019/C 54/16)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Rayonen sad Haskovo

Parter i det nationella målet

Kärande: QH

Svarande: Varhoven kasatsionen sad i Republiken Bulgarien

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 7.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG⁽¹⁾ av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden tolkas så att den utgör hinder för en nationell bestämmelse och/eller rättspraxis enligt vilken en arbetstagare som sagts upp på ett rättsstridigt sätt och som därefter återupptagit anställningen på grundval av ett domstolsavgörande, inte har rätt till årlig betald semester för tiden från dagen då uppsägningen skedde till dagen då anställningen återupptogs?
- 2) För det fall att den första frågan besvaras jakande: Ska artikel 7.2 i direktiv 2003/88 tolkas på så sätt att den utgör hinder för en nationell bestämmelse och/eller rättspraxis enligt vilken en arbetstagare vars anställningsförhållande sägs upp på nytt inte har rätt till ekonomisk ersättning för årlig betald semester som inte tagits ut för tiden från dagen då den tidigare uppsägningen skedde fram till dagen då anställningen återupptogs?

⁽¹⁾ EUT L 299, 2003, s. 9.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour de cassation (Frankrike) den 7 december 2018 –
Caisse d'assurance retraite et de la santé au travail d'Alsace-Moselle mot SJ, Ministre chargé de la
Sécurité sociale**

(Mål C-769/18)

(2019/C 54/17)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de cassation

Parter i det nationella målet

Klagande: Caisse d'assurance retraite et de la santé au travail d'Alsace-Moselle

Motpart: SJ, Ministre chargé de la Sécurité sociale

Tolkningsfrågor

- 1) Omfattas det i 35a § i bok 8 i Sozialgesetzbuch (den tyska sociallagen) föreskrivna stödet för att minska bördan av att ha vårdnaden om ett barn med funktionsnedsättning av det materiella tillämpningsområdet för förordning nr 883/2004⁽¹⁾?
- 2) Om den första frågan besvaras jakande: Kan bidraget för vård av barn med funktionsnedsättning, dess tillägg eller, i sista hand, kompenserande ersättning för barn med funktionsnedsättning, å ena sidan, och det stöd till integrering av barn och ungdomar med psykiska funktionshinder som föreskrivs i 35a § i bok 8 i Sozialgesetzbuch (den tyska sociallagen), å andra sidan, anses vara av likvärdig karaktär, i den mening som avses i artikel 5 a i förordning nr 883/2004, mot bakgrund av syftet med artikel L. 351-4-1 i den franska lagen om social trygghet, nämligen att hänsyn ska tas till bördan av att uppföstra ett barn med funktionsnedsättning, vid fastställandet av den försäkringsperiod som ger rätt till ålderspension?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 166, 2004, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Frankrike) den 11 december 2018 –
Association française des usagers de banques mot Ministre de l'Économie et des Finances**

(Mål C-778/18)

(2019/C 54/18)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i det nationella målet

Klagande: Association française des usagers de banques

Motpart: Ministre de l'Économie et des Finances

Tolkningsfrågor

- Ska bestämmelserna i artikel 12.2 a i direktiv 2014/17/EU av den 4 februari 2014 om konsumentkreditavtal som avser bostadsfastighet ⁽¹⁾ – bland annat mot bakgrund av syftet med betal- eller sparkonton som får öppnas eller upprätthållas enligt samma bestämmelser – eller bestämmelserna i artikel 12.3 anses tillåta dels att kreditgivaren, som motprestation för en individuell förmån, kräver att kredittagarens samtliga löneinkomster eller liknande inkomster sätts in på ett betalkonto under en viss tid som fastställs i kreditavtalet oavsett kreditbelopp, antal avbetalningstillfällen och kreditens löptid? Får den sålunda fastställda tidperioden enligt samma bestämmelser uppgå till tio år eller till kreditavtalets varaktighet om denna är kortare?
- Utgör artikel 45 i direktiv 2007/64/EG av den 13 november 2007 ⁽²⁾ – som då var tillämplig och som numera återfinns i artikel 55 i direktiv (EU) 2015/2366 av den 25 november 2015 ⁽³⁾ – och artiklarna 9–14 i direktiv (EU) 2014/92/EU av den 23 juli 2014 ⁽⁴⁾ om underlättande av möjligheten att byta bank och om avgifter för att avsluta ett betalkonto, hinder för att avslutande av ett konto som kredittagaren öppnat hos kreditgivaren för att dennes inkomster ska sättas där som motprestation för en individuell förmån inom ramen för ett kreditavtal medför att – för det fall det sker innan den tidsperiod som fastställs i avtalet har löpt ut – förmånen upphör även om det sker mer än ett år efter det att kontot öppnats? Vidare önskas svar på om dessa bestämmelser utgör hinder för att denna tidsperiod uppgår till tio år eller till kreditavtalets totala giltighetstid?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/17/EU av den 4 februari 2014 om konsumentkreditavtal som avser bostadsfastighet och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2013/36/EU och förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 60, s. 2014, 34)

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG av den 13 november 2007 om betaltjänster på den inre marknaden och om ändring av direktiven 97/7/EG, 2002/65/EG, 2005/60/EG och 2006/48/EG samt upphävande av direktiv 97/5/EG (EGT L 319, 2007, s. 1)

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366 av den 25 november 2015 om betaltjänster på den inre marknaden, om ändring av direktiven 2002/65/EG, 2009/110/EG och 2013/36/EU samt förordning (EU) nr 1093/2010 och om upphävande av direktiv 2007/64/EG (EUT L 337, 2015, s. 35)

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/92/EU av den 23 juli 2014 om jämförbarhet för avgifter som avser betalkonto, byte av betalkonto och tillgång till betalkonto med grundläggande funktioner (EUT L 257, 2014, s. 214)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal d'instance Épinal (Frankrike) den 13 december 2018 – Cofidis mot YP

(Mål C-782/18)

(2019/C 54/19)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal d'instance Épinal

Parter i det nationella målet

Kärande: Cofidis

Svarande: YP

Tolkningsfråga

Utgör det skydd som konsumenterna ges enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG ⁽¹⁾ hinder för en nationell bestämmelse enligt vilken en nationell domstol, som har att avgöra ett mål mellan en näringsidkare och en konsument rörande ett kreditavtal som de ingått, efter utgången av en preskriptionstid på fem år från avtalets ingående inte – vare sig ex officio eller efter invändning från konsumenten – får fastställa och beivra ett åsidosättande av bestämmelserna i artikel 8 i direktivet om skyldigheten att kontrollera konsumentens kreditvärdighet, av bestämmelserna i artikel 10 och följande artiklar i direktivet om den information som ska anges på ett klart och tydligt sätt i kreditavtal och, mer allmänt, av samtliga konsumentskyddbestämmelser i direktivet?

⁽¹⁾ EUT L 133, 2008, s. 66.

Överklagande ingett den 12 december 2018 av Mellifera eV av den dom som tribunalen (femte) meddelade den 27 september 2018 i mål T-12/17, Mellifera e. V. mot Europeiska kommissionen

(Mål C-784/18 P)

(2019/C 54/20)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Mellifera eV, Vereinigung für wesensgemäße Bienenhaltung (ombud: A. Willand, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

1. upphäva tribunalens dom av den 27 september 2018, Mellifera e.V. mot Europeiska kommissionen, T-12/17, i den del tribunalen ogillade punkt 1 i sökandens yrkanden (punkt 18 första strecksatsen i den överklagade domen) – där det yrkas att tribunalen ska ogiltigförklara motpartens beslut Ares(2016) 6306335 av den 8 november 2016 – och förpliktade klaganden att ersätta rättegångskostnaderna,
2. ogiltigförklara motpartens beslut som avses i punkt 1 ovan,

3. förplikta motparten att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden har i huvudsak åberopat två grunder.

Den första grunden: Åsidosättande av artikel 10.1 i förordning (EG) nr 1367/2006 ⁽¹⁾ jämförd med artikel 2.1 g denna förordning och med Århuskonventionen.

Tvårt emot tribunalens uppfattning är förlängningen av godkännandet för det verksamma ämnet glyfosat en förvaltningsåtgärd som kan bli föremål för omprövning enligt förfarandet i artikel 10.1 i förordning (EG) nr 1367/2006. Särskilt i enlighet med ordalydelsen i och syftet med artikel 2.1 g i förordning (EG) nr 1367/2006 hänför sig kriteriet för den individuella räckvidden i det enskilda fallet till det objektiva tillämpningsområdet, snarare än antalet eller den identifierbara karaktären hos de personer som omfattas av denna lagstiftning.

Andra grunden: Åsidosättande av principen att sekundär unionslagstiftning ska tolkas mot bakgrund av folkrättsliga konventioner.

Tribunalen åsidosatte principen om att sekundär unionslagstiftning så långt som möjligt ska tolkas i enlighet med konventioner på folkrättens område genom att den inte tolkade artikel 10 jämförd med artikel 2.1 g i förordning (EG) nr 1367/2006 i enlighet med Århuskonventionen, trots att den sistnämnda är direkt överensstämmande vad gäller formuleringen och syftet i relevanta unionsbestämmelser i förordning (EG) nr 1367/2006.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1367/2006 av den 6 september 2006 om tillämpning av bestämmelserna i Århuskonventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor på gemenskapens institutioner och organ (EUT L 264, 2006, s. 13).

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 15 november 2018 (begäran om förhandsavgörande från Raad van State – Nederländerna) – Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie mot D, I / Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Mål C-586/17) ⁽¹⁾

(2019/C 54/21)

Rättegångsspråk: nederländska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 5, 8.1.2018

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 16 oktober 2018 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Hamburg – Tyskland) – Kreyenhop & Kluge GmbH & Co. KG mot Hauptzollamt Hannover

(Mål C-593/17) ⁽¹⁾

(2019/C 54/22)

Rättegångsspråk: tyska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 32, 29.1.2018.

**Beslut meddelat av ordföranden på domstolen den 8 november 2018 – Europeiska kommissionen
mot Irland**

(Mål C-678/17) ⁽¹⁾

(2019/C 54/23)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på domstolen har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 22, 22.1.2018

**Beslut meddelat av domstolens ordförande den 7 november 2018 (begäran om förhandsavgörande
från Tribunal de première instance francophone de Bruxelles – Belgien) – Edward Reich, Debora
Lieber, Ella Reich, Ezra Bernard Reich, Zoe Reich mot Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV**

(Mål C-730/17) ⁽¹⁾

(2019/C 54/24)

Rättegångsspråk: franska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 104, 19.3.2018.

**Beslut meddelat av domstolens ordförande den 26 oktober 2018 (begäran om förhandsavgörande
från Bundesgerichtshof – Tyskland) – Logistik XXL GmbH mot CMR Transport & Logistik, i närvaro
av: Rudolph Spedition und Logistik GmbH**

(Mål C-135/18) ⁽¹⁾

(2019/C 54/25)

Rättegångsspråk: tyska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 190, 4.6.2018.

**Beslut meddelat av domstolens ordförande den 26 oktober 2018 (begäran om förhandsavgörande
från Supreme Court – Irland) – KN mot Minister for Justice and Equality**

(Mål C-191/18) ⁽¹⁾

(2019/C 54/26)

Rättegångsspråk: engelska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 190, 4.6.2018.

Beslut meddelat av domstolens ordförande (sjunde avdelningen) den 8 november 2018 (begäran om förhandsavgörande från Budai Központi Kerületi Bíróság – Ungern) – VE mot WD

(Mål C-227/18) ⁽¹⁾

(2019/C 54/27)

Rättegångsspråk: *ungerska*

Domstolens ordförande på sjunde avdelningen har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 231, 2.7.2018

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 22 november 2018 (begäran om förhandsavgörande från Audiencia Provincial de Almería – Spanien) – Banco Popular Español SA mot María Ángeles Díaz Soria, Miguel Ángel Góngora Gómez, José Antonio Sánchez González, Dolores María del Águila Andújar

(Mål C-232/18) ⁽¹⁾

(2019/C 54/28)

Rättegångsspråk: *spanska*

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 240, 9.7.2018.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 15 november 2018 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de lo Social nº 33 de Barcelona – Spanien) – Magdalena Molina Rodríguez mot Servicio Público de Empleo Estatal (SEPE)

(Mål C-279/18) ⁽¹⁾

(2019/C 54/29)

Rättegångsspråk: *spanska*

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 259 23.7.2018

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 26 oktober 2018 (begäran om förhandsavgörande från Handelsgericht Wien – Österrike) – KAMU Passenger & IT Services GmbH mot Türk Hava Yollari A.O. – T.H.Y. Turkish Airlines

(Mål C-289/18) ⁽¹⁾

(2019/C 54/30)

Rättegångsspråk: *tyska*

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 285, 13.8.2018.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 7 november 2018 (begäran om förhandsavgörande från Landesgericht Linz – Österrike) – DS mot Porsche Inter Auto GmbH & Co KG

(Mål C-466/18) ⁽¹⁾

(2019/C 54/31)

Rättegångsspråk: tyska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 408, 12.11.2018

Beslut av ordföranden på domstolens sjätte avdelning av den 23 oktober 2018 (begäran om förhandsavgörande från Förvaltningsrätten i Göteborg – Sverige) – AA mot Migrationsverket

(Mål C-526/18) ⁽¹⁾

(2019/C 54/32)

Rättegångsspråk: svenska

Domstolens ordförande på sjätte avdelningen har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 381, 22.10.2018.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 8 november 2018 (begäran om förhandsavgörande från Landgericht Hamburg – Tyskland) – Eurowings GmbH mot JJ, KI

(Mål C-557/18) ⁽¹⁾

(2019/C 54/33)

Rättegångsspråk: tyska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 436, 3.12.2018

TRIBUNALEN

Tribunalens beslut av den 28 november 2018 – Euronet Consulting mot kommissionen

(Mål T-350/18) ⁽¹⁾

(Offentlig upphandling av tjänster — Anbudsförfarande — Beslut att inte anta en anbudsgivares anbud — Delvis ogiltigförklaring av den angripna rättsakten — Ändringsbeslut — Talan har förlorat sitt föremål — Anledning saknas att döma i saken)

(2019/C 54/34)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Euronet Consulting EEIG (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaterna P. Peeters och R. van Cleemput)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: J. Estrada de Solà, T. Ramopoulos och A. Aresu)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av kommissionens beslut, som delgavs sökanden genom skrivelse av den 26 mars 2018, att förkasta anbudet från det konsortium där sökanden är ansvarig för del 2 i anbudsförfarandet EuropeAid/138778/DH/SER/MULTI, med titeln ”Ramavtal för tjänster avseende genomförande av externt bistånd 2018 (FWC SIEA 2018) 2017/S 128-260026” och att tilldela tio andra anbudsgivare kontraktet.

Avgörande

- 1) Det finns inte längre anledning att döma i saken.
- 2) Vardera parten ska bära sina egna rättegångskostnader, inbegripet kostnaderna för det interimistiska förfarandet.

⁽¹⁾ EUT C 259, 23.7.2018.

Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 28 november 2018 – ZU mot kommissionen

(Mål T-671/18 R)

(Interimistiskt förfarande — Personalmål — Ansökan om uppskov med verkställigheten — Omständighet som medför krav på skyndsamt föreligger inte)

(2019/C 54/35)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: ZU (ombud: C. Bernard-Glanz)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: G. Berscheid och R. Striani)

Saken

Ansökan enligt artiklarna 278 och 279 FEUF om uppskov med verkställigheten av kommissionens generaldirektorat för personal och säkerhets (GD HR) beslut av den 12 oktober 2018 (Ares(2018)5241886 – 12/10/2018) om transfer för sökanden och av kommissionens generaldirektorat för personal och säkerhets beslut av den 29 oktober 2018 (Ares(2018)5529220 – 29/10/2018) om återinsättande av sökanden i tidigare tjänst.

Avgörande

- 1) *Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.*
- 2) *Rättegångskostnaderna ska anstå.*

Talan väckt den 27 november 2018 – Polen mot kommissionen**(Mål T-703/18)**

(2019/C 54/36)

*Rättegångsspråk: polska***Parter**

Sökande: Republiken Polen (ombud: advokaten B. Majczyna)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 17 september 2018 om genomförande av de åtgärder och rekommendationer som anges i den slutliga revisionsrapporten, i den del som avser rekommendation 04.01 g, om tillämpning av finansiella korrigeringar av utgifter för mervärdesskatt i de fall där stödmottagarna är mervärdesskatteskyldiga och således får dra av denna skatt, men inte har gjort detta, i samband med projekt som genomförts inom ramen för samtliga operativa program som samfinansierats genom Europeiska socialfonden, där utgifterna av kommissionen har förklarats återbetalningsberättigade, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden en enda grund avseende åsidosättande av artiklarna 65.2 och 69.3 c i förordning nr 1303/2013 ⁽¹⁾ jämförda med artikel 2.10 i samma förordning, genom att kommissionen har tolkat dessa felaktigt och funnit att artikel 69.3 c i förordning nr 1303/2013 är tillämplig på slutmottagare av stöd ur den Europeiska socialfonden, trots att de inte är stödmottagare i den mening som avses i artikel 2.10 i denna förordning.

Inom ramen för denna grund har Republiken Polen påpekat att i enlighet med den allmänna principen i artikel 65.2 i förordning nr 1303/2013 om att utgifter vid sådana projekt inom den Europeiska socialfonden, som definieras i artikel 65.2 i förordning nr 1303/2013, är stödberättigande, eftersom villkoren för berättigande till utgifter i artikel 69 i denna förordning omfattas av de skyldigheter som åligger mottagaren som genomför projektet.

Enligt sökanden får medlemsstaterna, enligt artikel 2.10 i förordning nr 1303/2013, vid stöd under 200 000 euro, välja att som stödberättigad betrakta den enhet som antingen mottar eller beviljar stödet.

I förevarande fall och i enlighet med de polska myndigheternas, ska den enhet som beviljar stödet betraktas som stödberättigad och inte den enhet som mottar stödet. Enligt sökanden ska slutmottagarna inte betraktas som stödberättigade, varför artikel 69.3 c i förordning nr 1303/2013 inte är tillämpligt på dem.

Republiken Polen har dessutom gjort gällande att den omständigheten, att de enheter som mottar stödet – vilka är arbetslösa – betraktas som stödberättigade, i förevarande fall leder till att dessa påförs flertalet skyldigheter med avseende på bokföring av den mottagna finansieringen, på rapportering av projektets framsteg, på kontroll av projektet, och på behovet att tillföra uppgifter i de datasystem som upprättats för genomförande av de operativa programmen. En sådan lösning skulle göra det omöjligt att uppnå målen med förordning nr 1303/2013.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006.

Talan väckt den 29 november 2018 – Tilly-Sabco mot rådet och kommissionen

(Mål T-707/18)

(2019/C 54/37)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Tilly-Sabco (Guerlesquin, Frankrike) (ombud: advokaterna R. Milchior och S. Charbonnel)

Svarande: Europeiska kommissionen och Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ta upp talan om ogiltigförklaring av rådets förordning (EU) nr 2018/1277 av den 18 september 2018 om fastställande av exportbidrag för fjäderfäkött (EUT L 239, 2018, s. 1), i vilken exportbidraget fastställs till noll, till sakprövning,

och följaktligen

— ogiltigförklara rådets förordning (EU) nr 2018/1277 av den 18 september 2018 om fastställande av exportbidrag för fjäderfäkött (EUT L 239, 2018, s. 1), i vilken exportbidraget fastställs till noll,

— i första hand fastställa att rådet begick ett fel när den antog förordning (EU) nr 2018/1277 av den 18 september 2018, vilken kommer att ogiltigförklaras,

— i andra hand fastställa att kommissionen begick ett fel genom att få rådet att anta förordning (EU) nr 2018/1277 av den 18 september 2018, vilken kommer att ogiltigförklaras, om och enbart om ansvar inte fastställs för kommissionen i det förfarande som är i fråga i mål T-437/18,

— i tredje hand fastställa att rådet och kommissionen begick ett fel när förordning (EU) nr 2018/1277 av den 18 september 2018 antogs, vilken kommer att ogiltigförklaras, om och enbart om kommissionens ansvar inte fastställs i förfarandet i mål T-437/18,

— fastställa att det fel rådet och/eller kommissionen begick har lett till skada för bolaget Tilly-Sabco,

och följaktligen

— i första hand,

— fastställa att rådet är skyldigt att utge ett kapitalbelopp på 3 238 000 euro till sökanden, varav:

— 2 848 000 euro avser uteblivna bidrag för försäljningar som genomförts från och med den 19 juli till och med den 31 december 2013, och

— 390 000 euro avser bidrag för utebliven vinst avseende uteblivna försäljningar av ytterligare 3 550 ton till länder i mellanöstern under samma period,

— förplikta rådet att utge ett kapitalbelopp på 3 238 000 euro,

— uppräknat med kompensationsränta från den ogiltigförklarade förordningen (EU) nr 689/2013 till dess att dom meddelas i förevarande förfarande, med den inflation som fastställts av Eurostat (Europeiska unionens statistikkontor) under den aktuella perioden för den medlemsstat där detta bolag är etablerat,

— jämte dröjsmålsränta från tidpunkten för denna dom och fram till att full betalning har skett, enligt den sats som fastställts av Europeiska centralbanken (ECB) för bankens viktigaste refinansieringstransaktioner, höjd med två procent,

— i andra hand,

— fastställa att kommissionen är skyldig att utge ett kapitalbelopp på 3 238 000 euro till sökanden, varav

— 2 848 000 avser uteblivna bidrag för försäljningar som gjorts under perioden den 19 juli – 31 december 2013, och

— 390 000 euro avser bidrag för utebliven vinst avseende utebliven försäljning av ytterligare 550 ton till länder i mellanöstern under samma period,

— förplikta kommissionen att utge ett kapitalbelopp på 3 238 000 euro

— uppräknat med kompensationsränta från och med den ogiltigförklarade förordningen (EU) 689/2013 till dess att dom meddelas i förevarande förfarande, med den inflation som fastställts av Eurostat (Europeiska unionens statistikkontor) under den aktuella perioden för den medlemsstat där bolaget är etablerat,

— jämte dröjsmålsränta från tidpunkten för denna dom och fram till att full betalning har skett, enligt den sats som fastställts av Europeiska centralbanken (ECB) för bankens viktigaste refinansieringstransaktioner, höjd med två procent,

- fastställa att det belopp och den ränta kommissionen förpliktas att utge i detta mål kan minskas till det belopp kommissionen kan åläggas att utge i mål T-437/18, och
- förplikta kommissionen att utge ersättning för den ideella skada som uppkommit till följd av de båda fel kommissionen begått, till ett belopp som ska fastställas i överensstämmelse med rätt och billighet (*ex aequo et bono*) till 20 000 euro,
- i sista hand
- fastställa att rådet och kommissionen ska utge ett kapitalbelopp på 3 238 000 euro till sökanden, vilket tribunalen ska fördela mellan dessa institutioner, och varav
 - 2 848 000 euro avser uteblivna bidrag för försäljningar som gjorts under perioden från och med den 19 juli till och med den 31 december 2013, och
 - 390 000 avser bidrag för utebliven vinst avseende utebliven försäljning av ytterligare 3 550 ton till länder i mellanöstern under denna period,
- förplikta rådet och kommissionen att till sökanden utge ett kapitalbelopp på 3 238 000 euro, vilket tribunalen ska fördela mellan dessa institutioner, varvid
 - det fasta kapitalbelopp som yrkats för rådet, å ena sidan, och kommissionen, å andra sidan, från och med den ogiltigförklarade förordningen (EU) nr 689/2013 och till dess att dom meddelas i förevarande förfarande, fastställs med den inflation som fastställts av Eurostat (Europeiska unionens statistikkontor) under den aktuella perioden för den medlemsstat där bolaget är etablerat,
 - jämte dröjsmålsränta från tidpunkten för denna dom och fram till att full betalning har skett, enligt den sats som fastställts av Europeiska centralbanken (ECB) för bankens viktigaste refinansieringstransaktioner, höjd med två procent, och
- dels förplikta rådet och kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna i detta förfarande, dels fatta beslut om eventuell fördelning av rättegångskostnaderna mellan dessa institutioner.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sex grunder.

1. Första grunden avser att handläggningsregler åsidosatts eller att det föreligger en brist i förfarandet, såtillvida sökanden anser att förfarandet för att ersätta en ogiltigförklarad rättsakt inte beaktats i förevarande mål, eftersom kommissionen antagit den ogiltigförklarade akten, nämligen förordning (EU) nr 689/2013 av den 18 juli 2013 om fastställande av exportbidrag för fjäderfäkött (EUT L 196, 2013, s. 13) och eftersom rådet antagit den nya förordningen av den 18 september 2018 med andra bestämmelser som rättslig grund.
2. Den andra grunden avser att regeln om parallella former åsidosatts, såtillvida, å ena sidan, den nya förordningen inte antagits av kommissionen utan av rådet och, å andra sidan, kommissionen borde ha biträtt av Förvaltningskommittén för den samlade marknadsordningen inom jordbruket.
3. Tredje grunden avser att det saknas rättslig grund för den angripna förordningen, eftersom artikel 43.3 FEUF, till vilken det hänvisades som enda möjliga rättsliga grund för att anta den angripna förordningen, inte tillät att rådet antog en sådan förordning. Det saknas således rättslig grund för rådet att fastställa exportbidrag för fjäderfäkött.

4. Fjärde grunden avser att Europeiska kommissionen och Europeiska unionens råd gjort sig skyldiga till åsidosättande av handläggningsregler, eftersom kommissionen, för att följa domstolens dom av den 20 september 2017, Tilly-Sabco/kommissionen, (C-183/16 P, EU:C:2017:704), själv borde ha antagit den rättsakt som ersatte den ogiltigförklarade rättsakten och inte anmoda rådet att anta en rättsakt "i sitt ställe".
5. Den femte grunden avser felaktig motivering, såväl avseende formen för förordningen – eftersom den angripna förordningen inte förklarar vare sig varför det var nödvändigt att anmoda rådet anta denna rättsakt eller varför och hur artikel 43.3 FEUF var den enda rättsliga grund som gjorde det möjligt att anta förordningen – som avseende det materiella innehållet vad gäller bidragsbeloppet, såtillvida rådet, i likhet med hur kommissionen tidigare förfarit, inte gjorde någon ekonomisk analys.
6. Sjätte grunden avser att den angripna förordningen är inkonsekvent, såtillvida rådet utan eftertanke och analys antog den identiska förordningen med en felaktig och ogiltig rättslig grund och således inte beaktade EU-domstolens dom som nämns ovan.

I första hand medför ogiltigförklaringen av denna nya förordning (EU) nr 2018/1277, enligt sökanden, en rätt att begära ersättning av rådet för den skada sökanden lidit på grund av att förordningen antogs. I andra hand väcker sökanden talan om skadestånd mot kommissionen, som är ansvarig för antagandet av denna nya förordning som måste ogiltigförklaras. I tredje hand yrkar sökanden att tribunalen ska fastställa att rådet och kommissionen är solidariskt ansvariga, mot bakgrund av att de båda institutionerna begått särskilda fel.

Talan väckt den 4 december 2018 – Adraces mot kommissionen

(Mål T-714/18)

(2019/C 54/38)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Associação para o Desenvolvimento da Raia Centro Sul – Adraces (Vila Velha de Ródão, Portugal) (ombud: advokaterna G. Anastácio, D. Pirra Xarepe, J. Whyte och M. Barros Silva)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut ARES (2018) 4940694 av den 26 september 2018 genom vilket ramavtalet om partnerskap nr COM/LIS/ED/2018 2020_1 avslutades, och förplikta kommissionen att återställa den situation som sökanden tidigare befann sig i, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen, i den utsträckning som kommissionen ensidigt hävde ett offentligt avtal, utan att ange någon grund eller motivering för detta.
2. Andra grunden: Åsidosättande av principen om tro och heder, i den utsträckning som kommissionen i det nämnda ramavtalet införde en allmän bestämmelse om hävning enligt vilken den godtyckligt kan avsluta avtalet utan att ange någon grund eller motivering. Kommissionen har härigenom gjort sig skyldig till maktmissbruk och bortsett från den intressebalans som underliggjer alla offentliga eller privata avtal.

3. Tredje grunden: Åsidosättande av principen om iakttagande av enskildas rättigheter och intressen, vilken är bindande för förvaltningen när det är fråga om offentliga avtal, i den utsträckning som kommissionen, rent godtyckligt och utan grund, ensidigt hävde det ovannämnda avtalet. Detta strider mot principen om att avtal ska hållas (*pacta sunt servanda*).
4. Fjärde grunden: Åsidosättande av skyldigheten att iakttä god förvaltningssed, i den utsträckning som kommissionen hävde det ovannämnda avtalet på grundval av en tidningsartikel, utan att göra en tillräckligt ingående bedömning av det konkreta fallet, vilket utgör uppenbart dålig förvaltning.
5. Femte grunden: Åsidosättande av proportionalitetsprincipen, i den utsträckning som kommissionen, utan att ange någon grund eller motivering, hävde det ovannämnda avtalet med anledning av att en av sökandens anställda dömdes för urkundsförfalskning och bedrägeri, trots att dessa gärningar inte hade något samband med sökandens verksamhet eller med kommissionens uppgifter och befogenheter.

Överklagande ingett den 5 december 2018 – B.D. mot EUIPO – Philicon 97 (PHILIBON)

(Mål T-717/18)

(2019/C 54/39)

Överklagandet är avfattat på: engelska

Parter

Klagande: B.D. – Boyer Developpement (Moissac, Frankrike) (ombud: advokaten E. Junca)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Philicon 97 AD (Plovdiv, Bulgarien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "PHILIBON" – EU-varumärke nr 9 690 041

Förfarande vid EUIPO: Upphävandeförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 10 oktober 2018 i ärende R 375/2018-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- ogiltigförklara annulleringsenhetens beslut av den 21 december 2017, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Överklagandenämnden tillämpade bestämmelserna i förordning 2017/1001, vilken inte var tillämplig när begäran om upphävande gavs in till EUIPO. Överklagandenämnden åsidosatte villkoren i artikel 8.5 i förening med artikel 53 i förordning 207/2009.
 - Åsidosättande av artikel 8.2 c i förordning nr 207/2009.
-

Överklagande ingett den 5 december 2018 – Boyer mot EUIPO – Philicon 97 (PHILIBON DEPUIS 1957 www.philibon.com)

(Mål T-718/18)

(2019/C 54/40)

Överklagandet är avfattat på engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Boyer (Moissac, Frankrike) (ombud: advokaten E. Junca)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Philicon 97 AD (Plovdiv, Bulgarien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke i färgerna blått, gult och vitt – EU-varumärke nr 12 501 466

Förfarande vid EUIPO: Upphävandeförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 10 oktober 2018 i ärende R 374/2018-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- ogiltigförklara annulleringsenhetens beslut av den 21 december 2017, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Överklagandenämnden tillämpade bestämmelserna i förordning 2017/1001, vilken inte hade trätt i kraft vid den tidpunkt då ansökan om upphävande ingavs till EUIPO. Överklagandenämnden agerade inte i enlighet med de villkor som fastställs i artikel 8.5 jämförd med artikel 53 i förordning 207/2009.

Talan väckt den 7 december 2018 – Apostolopoulou och Apostolopoulou-Chrysanthaki mot kommissionen

(Mål T-721/18)

(2019/C 54/41)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Zoi Apostolopoulou (Aten, Grekland), Anastasia Apostolopoulou-Chrysanthaki (Aten, Grekland) (ombud: advokaten D. Gkouskos)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- bifalla deras talan och förplikta svarandena att gemensamt och solidariskt ersätta vardera sökanden med ett sammanlagt belopp om 500 000 euro, såsom närmare framgår av ansökan,
- förplikta svarandena att framledes avstå från alla kränkningar av sökandenas person,
- förplikta den första svaranden att återupprätta sökandenas heder och ära genom en förklaring vid Efeteio Athinon (Domstol i andra instans i Aten, Grekland) vid vilken domstol ett överklagande som ingetts av sökandena den 11 september 2017 är anhängigt, under allmänt nummer 572461/2017 och särskilt nummer 1898/2017, och inom ramen för vilket den första svaranden lämnat oriktiga och stötande uppgifter om sökandena,
- förplikta svarandena att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Talan riktas mot Europeiska kommissionen och Europeiska unionen. Eftersom Europeiska unionen alltid företräds inför domstolen av den institution som gett upphov till den akt eller det handlande som kritiseras, är kommissionen den enda parten i förevarande mål.

Till stöd för sin talan åberopar sökandena fyra grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av sökandenas värdighet och person, eftersom kommissionen har framfört kränkande uttalanden vid Monomeles Protodikeio Athinon (förstainstansdomstol med ensamdomare i Aten, Grekland), och åsidosättande av principen om god förvaltningssed i syfte att erhålla verkställighet mot sökandena.
2. Andra grunden: Åsidosättande av legalitetsprincipen, godtrosprincipen och principen om skydd för berättigade förväntningar, eftersom kommissionen hävdar att sökandena, i egenskap av bolagsmän, är ansvariga och att bolaget inte har rättskapacitet, trots att den ingått flera avtal, med vetskap om att enligt grekisk rätt och bolagsordningen var sökandena inte personligt ansvariga för bolagets förpliktelser.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av rätten till ett effektivt rättsmedel och en opartisk domstol, eftersom sökandena inte var parter i de förfaranden i vilka exekutionstitlarna utfärdades.
4. Fjärde grunden: Otillbörligt påskyndande i ond tro av utmätningsförfarandet mot sökandena.

Överklagande ingett den 7 december 2018 – Repsol mot EUIPO – Basic (BASIC)

(Mål T-722/18)

(2019/C 54/42)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Repsol, SA (Madrid, Spanien) (ombud: advokaterna J. Devaureix och J. Erdozain López)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Basic AG Lebensmittelhandel (München, Tyskland)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det aktuella EU-varumärket: Klaganden i målet vid tribunalen

Det aktuella EU-varumärket: EU-figurmärket BASIC i färgerna blå, röd, orange och vit – EU-varumärke nr 5 648 159

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av andra överklagandenämnden vid EUIPO av den 22 augusti 2018 i ärende R 178/2018-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- fastställa att överklagandet samt alla bifogade handlingar kan prövas,
- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta Basic Aktiengesellschaft Lebensmittelhandel och EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 72.6 i rådets förordning (EG) nr 207/2009.
- Åsidosättande av artikel 8.4 i rådets förordning (EG) nr 207/2009.

Överklagande ingett den 7 december 2018 – Aurea Biolabs mot EUIPO – Avizel (AUREA BIOLABS)

(Mål T-724/18)

(2019/C 54/43)

Överklagandet är avfattat på: engelska

Parter

Klagande: Aurea Biolabs Pte Ltd (Cochin, Indien) (ombud: B. Brandreth, Barrister, L. Oommen, Solicitor)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Avizel SA (Luxemburg, Luxemburg)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke innehållande ordelementet "AUREA BIOLABS" – Registreringsansökan nr 15 836 737

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 11 september 2018 i ärende R 814/2018-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001

Överklagande ingett den 6 december 2018 – Brand IP Licensing mot EUIPO – Facebook (lovebook)

(Mål T-728/18)

(2019/C 54/44)

Överklagandet är avfattat på: engelska

Parter

Klagande: Brand IP Licensing Ltd (Road Town, Brittiska Jungfruöarna) (ombud: J. MacKenzie, Solicitor)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Facebook, Inc. (Menlo Park, Kalifornien, Förenta staterna)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Sökanden vid tribunalen

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "lovebook" – Registreringsansökan nr 9 926 577

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 2 oktober 2018 i ärende R 2279/2017-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- upphäva invändningsenhetens beslut av den 24 augusti 2017 i dess helhet,
- avslå invändningen
- förordna om rättegångskostnaderna till sökandens förmån.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 8.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2017/1001
 - Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2017/1001
-

Talan väckt den 12 december 2018 – DQ m.fl. mot parlamentet**(Mål T-730/18)**

(2019/C 54/45)

*Rättegångsspråk: franska***Parter***Sökande:* DQ och elva andra parter (ombud: advokaterna M. Casad och García-Hirschfeld)*Svarande:* Europaparlamentet**Yrkanden**

Sökandena yrkar att tribunalen ska

— förklara att talan kan tas upp till sakprövning och är välgrundad

och följaktligen

— ogiltigförklara det tysta beslutet att avslå det skadeståndsyrkande (det angripna beslutet) som sökandena gjorde den 13 december 2017 enligt artikel 90.1 i tjänsteföreskrifterna,

— ogiltigförklara, vid behov, beslutet av den 12 september 2018 att avslå klagomålet som anfördes den 23 maj 2018 i enlighet med artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna,

— förplikta svaranden att ersätta sökandena för den ideella skada som orsakats av parlamentets akter och handlingar, vilka ska bli föremål för en samlad bedömning, en ersättning som sökandena i enlighet med rätt och billighet, och med förbehåll för en annan beräkning, uppskattar till 192 000 euro,

— förplikta parlamentet att betala kompensations- och dröjsmålsränta till dess att betalning sker, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena att parlamentet gjort sig skyldig till olagligheter i sin egenskap av arbetsgivare genom att bland annat åsidosätta principen om god förvaltningssed och omsorgsplikten, kränkning av sökandenas integritet, överträdelse av skyddet för privatlivet och för medicinsk sekretess, och åsidosättande av rätten till hälsosamma, säkra och värdiga arbetsförhållanden.

Sökandena gör gällande att de omständigheter och handlingar som de åberopat vid första påseende utgör verkliga, eller i vart fall, sannolika omständigheter och handlingar som låter påskina förekomst av trakasserier av sökandena, för vilka Europaparlamentet ska ansvara på grund av bland annat passivitet i samband med behandlingen av sökandenas begäran om bistånd i enlighet med artiklarna 12 och 24 i tjänsteföreskrifterna.

**Överklagande ingett den 14 december 2018 – Dalasa mot EUIPO – Charité – Universitätsmedizin
Berlin (charantea)****(Mål T-732/18)**

(2019/C 54/46)

*Överklagandet är avfattat på: tyska***Parter***Klagande:* Dalasa Handelsgesellschaft mbH (Wien, Österrike) (ombud: advokaten I. Hödl)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Charité – Universitätsmedizin Berlin, Gliedkörperschaft Öffentlichen Rechts (Berlin, Tyskland)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "charantea" – Registreringsansökan nr 15 485 956

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 15 oktober 2018 i ärende R 539/2018-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- bifalla överklagandet, ändra det överklagade beslutet av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO vilket meddelades den 15 oktober 2018 i ärende R 539/2018-4 b rörande invändningsförfarande nr B 2 758 830 (ansökan om EU-varumärke nr 15 485 956), avslå invändningen och medge registrering av det sökta EU-varumärket,

i andra hand,

- ogiltigförklara det överklagade beslutet av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO vilket meddelades den 15 oktober 2018 i ärende R 539/2018-4 b rörande invändningsförfarande nr B 2 758 830 (ansökan om EU-varumärke nr 15 485 956) och återförvisa ärendet till EUIPO,
- under alla omständigheter förplikta EUIPO att bära rättegångskostnaderna, samt
- förplikta den invändande parten att ersätta samtliga rättegångskostnader vilka har uppkommit i förfarandena vid invändningsenheten och överklagandenämnden.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2017/1001.

Överklagande ingett den 14 december 2018 – Dalasa mot EUIPO – Charité – Universitätsmedizin Berlin (charantea)

(Mål T-733/18)

(2019/C 54/47)

Överklagandet är avfattat på tyska

Parter

Klagande: Dalasa Handelsgesellschaft mbH (Wien, Österrike) (ombud: advokaten I. Hödl)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Charité – Universitätsmedizin Berlin, Gliedkörperschaft Öffentlichen Rechts (Berlin, Tyskland)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering av EU-bildmärket charantea – Registreringsansökan nr 15 785 801

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 15 oktober 2018 i ärende R 540/2018-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ändra det beslut som meddelades av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 15 oktober 2018 i ärende R 540/2018-4 (ansökan om registrering av EU-bildmärke nr 15 785 801), avslå invändningen och bevilja ansökan om registrering om EU-bildmärke,

alternativt

- ogiltigförklara det angripna beslutet som fattades av fjärde överklagandenämnden den 15 oktober 2018 i ärende R 540/2018-4 (ansökan om registrering av EU-bildmärke nr 15 785 801) och återförvisa ärendet till EUIPO,
- i samtliga fall ålägga EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna i detta förfarande, och
- ålägga motparten vid överklagandenämnden att ersätta samtliga rättegångskostnader som uppkommer i förfarandena vid invändningsenheten och överklagandenämnden.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Överklagande ingett den 17 december 2018 – Siberia Oriental mot CPVO (Siberia)

(Mål T-737/18)

(2019/C 54/48)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Siberia Oriental BV ('t Zand, Nederländerna) (ombud: advokat T. Overdijk)

Motpart: Gemenskapens växtsortsmyndighet (CPVO)

Uppgifter om förfarandet vid CPVO

Omtvistad gemenskapens växtförädlarrätt: Gemenskapens växtförädlarrätt nr EU0404 (Sibirisk varietet av Lilium L.)

Överklagat beslut: Beslut meddelat av överklagandenämnden vid CPVO den 15 oktober 2018 i ärende A 009/2017

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara eller upphäva det överklagade beslutet, och
- förplikta CPVO att ändra upphörandetidpunkten i registret till den 30 april 2020.

Grund

- Åsidosättande av väsentliga formföreskrifter.
- Åsidosättande av rådets förordning (EG) nr 2100/94 eller bestämmelser avseende dess tillämpning, inklusive Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Tribunalens beslut av den 7 december 2018 – Kibelisa mot rådet

(Mål T-139/17) ⁽¹⁾

(2019/C 54/49)

Rättegångsspråk: franska

Ordföranden på nionde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 129, 24.4.2017.

Tribunalens beslut av den 7 december 2018 – Kampete mot rådet

(Mål T-140/17) ⁽¹⁾

(2019/C 54/50)

Rättegångsspråk: franska

Ordföranden på nionde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 129, 24.4.2017.

Tribunalens beslut av den 7 december 2018 – Amisi Kumba mot rådet

(Mål T-141/17) ⁽¹⁾

(2019/C 54/51)

Rättegångsspråk: franska

Ordföranden på nionde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 129, 24.4.2017.

Tribunalens beslut av den 7 december 2018 – Kaimbi mot rådet**(Mål T-142/17) ⁽¹⁾**

(2019/C 54/52)

Rättegångsspråk: franska

Ordföranden på nionde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 129, 24.4.2017.

Tribunalens beslut av den 7 december 2018 – Ilunga Luyoyo mot rådet**(Mål T-143/17) ⁽¹⁾**

(2019/C 54/53)

Rättegångsspråk: franska

Ordföranden på nionde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 129, 24.4.2017.

Tribunalens beslut av den 7 december 2018 – Numbi mot rådet**(Mål T-144/17) ⁽¹⁾**

(2019/C 54/54)

Rättegångsspråk: franska

Ordföranden på nionde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 129, 24.4.2017.

Tribunalens beslut av den 7 december 2018 – Kanyama mot rådet**(Mål T-145/17) ⁽¹⁾**

(2019/C 54/55)

Rättegångsspråk: franska

Ordföranden på nionde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 129, 24.4.2017.

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

SV